

ŽIVOT S POPLAVAMA

PENZIONER IZ KULEN VAKUFA U RAZGOVORU SA EKOLOŠKOM EKIPOM, OTKRIVA ŠTA SE SVE DEŠAVA UZ OBALE RIJEKE UNE ZA VRIJEME POPLAVA .

GURABIJE: Dobar dan, možete li nam se predstaviti i reći nam nešto o sebi.

Gospodin Dervišević: Dobar dan, Ja sam Adem Dervišević. Penzioner, rođen sam 3. 6. 1948. godine u Bihaću. Živim u Klisi, selu pokraj Kulen Vakufa.

GURABIJE: Jeste li ste doživjeli poplave na ovom području?

Naravno da jesam. S poplavama se borim od malena, otkad za sebe znam. Svake godine rijeke Una i Unac poplave područja Kulen Vakufa, Martin Broda i Klise. U prosjeku svake pete (5.) godine Una se izlije iz korita, čak i u naseljenim područjima.

GURABIJE: Biste li mogli procijeniti koja je poplava dosad bila najveća?

Gospodin Dervišević: Najveće poplave su se desile 1996. godine, 2010. i sad 2016. godine. 2010. godine poplavljen je centar Kulen Vakufa i centar za nezbrinutu djecu "Duga", te je bila potrebna evakuacija djece.

GURABIJE: Smatrate li da je razlog antropogeni ili prirodni ?

Gospodin Dervišević: Pa smatram da sa ovim ima čovjek ima neposrednu povezanost, ali jednim dijelom i priroda pridonosi. Ovdje kod nas je planinsko područje i ogromne količine snijega koje napadaju tokom zime, nakon južnog vjetra naglo se tope. Udio u poplavama imaju također i kiše, tako da riječna korita (Une i Unca) ne mogu primiti toliku količinu vode i dolazi do izlivanja. Zadnjih godina vrši se velika eksploatacija, odnosno sječa šuma što utječe na brz dotok vode sa planina u riječna korita.

GURABIJE: Mislite li možda da eksploatacija šljunka ima povezanosti sa poplavama ?

Gospodin Dervišević: Smatram da je u gornjem toku rijeke Une (Kulen Vakuf, Martin Brod) poželjno vršiti eksploatacija šljunka. Time bi se produbilo korito rijeke Une, jer je ona na tom

području relativno plitka. Govorim isključivo za taj dio, ne mislim na ostatak obala Une gdje možda eksploatacija šljunka i ima neki utjecaj.

GURABIJE: Da li je posljednja poplava napravila štete i kolike?

Gospodin Dervišević: Posljednja poplava dogodila se u februaru ove godine (2016.). Štete koje je donijela su sljedeće: poplavljeni su poljoprivredni usjevi, blokiran su asfaltni put i glavni put do grada, 20 domaćinstava je bilo poplavljeno. Stanovništvo se moralo preseliti u više spratove svojih kuća, a oni koji nisu imali sprat više, morali su nalaziti sklonište kod susjeda. Isto tako, namještaj, kućanske aparate i ostale osjetljive stvari su morali prenijeti na sigurno i suho mjesto, ko je uspio. Također se morala vršiti evakuacija stoke. Štete su i ovaj put velike.

GURABIJE: Ko sanira tu štetu ?

Gospodin Dervišević: U našem području nije bilo značajnih sredstava pomoći. Tako da uglavnom sami rješavamo problem viška vode, ostale potrebe, a štete tek kasnije. Složni smo, pa pomažemo jedi drugima. Naravno tu je i pomoć od drugih, ali pretežno sami se snalazimo.

GURABIJE: Je li vas posjetio neko od nadležnih institucija ?

Gospodin Dervišević: Posjetili su nas predstavnici Crvenog križa koji su nam omogućili vodu za piće. Podsjetili su nas i predstavnici civilne zaštite, a dolazili su i predstavnici gradske uprave Bihać.

GURABIJE: Kako vidite budućnost u ovoj okolini, je li možda rješenje napustiti ovo područje?

Gospodin Dervišević: Mislim da zbog vode nije potrebno napuštati sredinu u kojoj živiš. Određen dio domaćinstava svake godine bude poplavljen. Protiv prirode se ne može učiniti ništa, nego se samo boriti da čovjek opstane u prirodi.

GURABIJE: Vidite li vi neko rješenje?

Gospodin Dervišević: Nažalost, rješenje neko baš i ne postoji ili ga barem ja ne uočavam.

GURABIJE: Šta bi ste mogli dodati za kraj?

Gospodin Dervišević: U ovakvim problemima treba ostati optimističan naravno. I ja i ovaj narod se trudimo ostati optimisti koliko je moguće i nadamo se da će se ipak desiti neko čudo i da će jedna godina proći u miru i bez poplava i velike količine voda. To je sve od mene.